

מעשה מאדמו"ר הצדיק הקדוש מוה' אברהם יהושע העשיל מאפטא זי"ע.

אשר חכמים יגידו לדור אחרון מאמינים לבני מאמינים אשר באזניהם שמעו ואבותינו ספרו לנו כי הצדיק הקדוש הנזכר זי"ע ספר המעשה הלזו מדי שנה בשנה בקול צהלה ושמחה בלילי פסחים למען התגדל והתקדש שמו הגדול בצופה ומביט ונוהג חסדו בכל דור. איש אחד ירא ד' חסיד מפורסם היה שמו ישעי' לא ידע נצח שום מסחר או קנין צורת מטבע לא הבין אך בתורה ועבודה יהגה יומם ולילה ועל בניו ובני ביתו התאכזר כעורב לבלי לבקש מחיית נפשם אך אחי אביו היה גביר עצום מאוד בהפלגה גדולה היה ג"כ שמו ישעי' סלוצקער כשמו והוא נתן לו מדי שבוע בשבוע א' דינר זהב לקצבה עבור מחיית ביתו ולאשר לא הי' די סיפוקו חרדו אנשים יראי ד' להביא לו שבוע בשבוע לתשלום כל מחסורו והנה כל זאת יכלו עשות להטריפהו אך לחם חוקו אך מה יעשה לשלשה בתולות שלו להשיאן לאנשים כולנה כבר הגיעו לפרקן וגדולות בקומתן ואין בידו לפורטה אף פרוטה אחת והתחילו החסידים אשר דבקו לאהבה את החסיד ר' ישעי' לדבר על לבו יום יום למה לא יחשוב מחשבות עבורן להשיאן, ומה אעשה או מה יכולתי לעשות מה האדם ביקרו אם אין כסף תועפות לו האוכל לעשות קומץ בלי אצבעות. וישיתו לו עצות בנפשו כי יקח לו סוסים ועגלה ויסע על רחבי פני הארץ לבקש תשועת אדם. וישמע לעצתם וילך הלוך ונסוע. והנה כארבעה חמשה פרסאית הרחק מעירו ידעו כולמו את שם החסיד הלזה כי היה מפורסם בחסידותו והעניקו לו כל אחד כפי מסת נדבת ידו ועשו סעודות עליו ועל כל האנשים ההלכו לרגלו (כי אנשים הגונים לקח עמו בצאתו ללכת מעירו כדרך התנשאות לרבי) וירחק משם עד

לעשרה פרסאות ויותר מאומה ועוד מצא אנשים אשר ידעו אותו ואת שמעו ויריקו בעדו מגורן נדבתם אולם כאשר הרחיק ובא לעיר גדולה לא ידעוהו ולא שמעו אותו ולא שתו לב אליו והי הוא יושב בביתו ויחכה אולי יבא אחד אליו ולשוא תוחלתו העמיד עצמו לעת נטות היום על פתח השער יד דרך מצפה אולי בעיניו יראה אחד אשר יכבדהו בצדקת לב מהונו ותקוותו נכזבה. אך בא אליו איש אחד שדכן משדכני העיר וישא עיניו כי איש יקר ונכבד הוא הולך בגדי משי כדרך הגבירים ושאלהו לשלום וידרשהו האם יש לו לעשות שידוד ויאמר כן מה יש לכבודו בחור או בתולה ויאמר בתולה מה שמו כי אזכירהו שאלהו ויאמר

פאר מקדושים

כה 49

ישע'י סלוצקער מעיר פלוגי והשם הזה הי' ידוע להשדכן הזה עד למכביר יען כי הי' עוד גביר בעירו שמו כשמו ישע'י סלוצקער והוא היה באמת מראשית נקיבי כסף ונטילי זהב ויאמר ומה יאבה כבודו

לפזר עבור בתו אלף או שני אלפים אדומים ויאמר שני אלפים לבד מתנות ומזונות ויבקש השדכן סליחתו סליחתו אולי יתחתן כבודו מגביר עולה מחדש כי אמנה כספו וזהבו אין לו נחלה מאבותיו כי היו בני בלי שם אך בעצמו עשה לו את כל הכבוד הזה ויאמר ומה שמו ויאמר לו פלוגי ופלוגי כעת היא אביר הגבירים לו בן עלם מהולל להפליא עילוי מאוד נעלה עודנו במבחר עלומי שנותיו אברך בתורה וחכמה ויפה תואר ומשלם בשאר מעלות והוא יתן לעומת כבודו פי שנים והיינו סך ארבעה אלפים אדומים נגד שני אלפים מצד כבודו והעלם הלזה יחידי לו ולמי כל חמדת יתרונו ופקודתו וישיבהו החסיד ר' ישע'יה טוב אני אדרוש עליו וישאלהו השדכן אם אמצע מענה בפי כבודו בשעה אחת או בשתים ויאמר רק בשעה אחת תבא אלי ואודיעך באזני הגביר אשר דברת באזני ואם אמצא רק טוב יוגמר בכי טוב וכבוא השדכן לדבר באזני הגביר העולה מחדש לא האמין בנפשו כי ה"ר ישע'יה סלוצקער יאבה התחתן בו כי גם לו הי' ידוע שם הגביר ר' ישע'י לגביר נעלה ונכבד בעירו ובארצו וישיב להשדכן אם תוכל לסבב פני הדבר להביא את המדובר הנכבד הזה אל ביתי למען יחזה את בני העלם בנועמו אתן לך מאה אדומים לבד בצע כסף השדכנות אשר יגיע לך כי פן ואולי אחרי אשר יחזה את בני יחי' ויתהה על קנקנו ולימודו יחשוק בו אף אם אנכי אינני גביר ממקור מחצבתי ויפן השדכן וילך אל ה"ר ישע'יה וישיבהו דבר כי הגביר פלוגי ופלוגי מאוד יחפוץ קרבתו ויבקשהו לבא אל ביתו לבחון את העלם ובדבר ההתחייבות יבא עמו לעמק שוה ומאומה לא יהיה חוצץ ביניכם וילבוש ה"ר ישע'י את מעטפתו וילך אחרי השדכן אל הגביר שידובר בו וכאשר חזה את העלם כי היא יפ"ת מאוד וגם נסה אותו בעשר נסיונות ומצאו חריף ובקי ויאמר נכון הדבר לפני והגביר לא שת לב לחזות את הכלה בחשבו אצל גביר נכבד ומיוחס כזה בלי ספק יוצאי חלציו המה בדומה לו. ויתקשר עמו בקישורי חיתון כחק והיה לה"ר ישע'יה סך שלשה מאות אדומים אשר אסף וקבץ. ויתן מאה לשדכנות ושני מאות להחתן למתנה ונשאר ערום בלי שום פרוטה כמקודם וימהר לשוב לביתו. וישאלוהו אנשי עירו למה זה מהרת לבא ויאמר הנה נסעתי עבור בתי להשיאה והקרה ד' לפני

ישע'י סלוצקער מעיר פלוגי והשם הזה הי' ידוע להשדכן הזה עד למכביר יען כי הי' עוד גביר בעירו שמו כשמו ישע'י סלוצקער והוא היה באמת מראשית נקיבי כסף ונטילי זהב ויאמר ומה יאבה כבודו לפזר עבור בתו אלף או שני אלפים אדומים ויאמר שני אלפים לבד מתנות ומזונות ויבקש השדכן סליחתו אולי יתחתן כבודו מגביר עולה מחדש כי אמנה כספו וזהבו אין לו נחלה מאבותיו כי היו בני בלי שם אך בעצמו עשה לו את כל הכבוד הזה ויאמר ומה שמו ויאמר לו פלוגי ופלוגי כעת היא אביר הגבירים לו בן עלם מהולל להפליא עילוי מאוד נעלה עודנו במבחר עלומי שנותיו אברך בתורה וחכמה ויפה תואר ומשלם בשאר מעלות והוא יתן לעומת כבודו פי שנים והיינו סך ארבעה אלפים אדומים נגד שני אלפים מצד כבודו והעלם הלזה יחידי לו ולמי כל חמדת יתרונו ופקודתו וישיבהו החסיד ר' ישע'יה טוב אני אדרוש עליו וישאלהו השדכן אם אמצע מענה בפי כבודו בשעה אחת או בשתים ויאמר רק בשעה אחת תבא אלי ואודיעך באזני הגביר אשר דברת באזני ואם אמצא רק טוב יוגמר בכי טוב וכבוא השדכן לדבר באזני הגביר העולה מחדש לא האמין בנפשו כי ה"ר ישע'יה סלוצקער יאבה התחתן בו כי גם לו הי' ידוע שם הגביר ר' ישע'י לגביר נעלה ונכבד בעירו ובארצו וישיב להשדכן אם תוכל לסבב פני הדבר להביא את המדובר הנכבד הזה אל ביתי למען יחזה את בני העלם בנועמו אתן לך מאה אדומים לבד בצע כסף השדכנות אשר יגיע לך כי פן ואולי אחרי אשר יחזה את בני יחי' ויתהה על קנקנו ולימודו יחשוק בו אף אם אנכי אינני גביר ממקור מחצבתי ויפן השדכן וילך אל ה"ר ישע'יה וישיבהו דבר כי הגביר פלוגי ופלוגי מאוד יחפוץ קרבתו ויבקשהו לבא אל ביתו לבחון את העלם ובדבר ההתחייבות יבא עמו לעמק שוה ומאומה לא יהיה חוצץ ביניכם וילבוש ה"ר ישע'י את מעטפתו וילך אחרי השדכן אל הגביר שידובר בו וכאשר חזה את העלם כי היא יפ"ת מאוד וגם נסה אותו בעשר נסיונות ומצאו חריף ובקי ויאמר נכון הדבר לפני והגביר לא שת לב לחזות את הכלה בחשבו אצל גביר נכבד ומיוחס כזה בלי ספק יוצאי חלציו המה בדומה לו. ויתקשר עמו בקישורי חיתון כחק והיה לה"ר ישע'יה סך שלשה מאות אדומים אשר אסף וקבץ. ויתן מאה לשדכנות ושני מאות להחתן למתנה ונשאר ערום בלי שום פרוטה כמקודם וימהר לשוב לביתו. וישאלוהו אנשי עירו למה זה מהרת לבא ויאמר הנה נסעתי עבור בתי להשיאה והקרה ד' לפני

יחפוץ קרבתו ויבקשהו לבא אל ביתו לבחון את העלם ובדבר ההתחייבות יבא עמו לעמק שוה ומאומה לא יהיה חוצץ ביניכם וילבוש ה"ר ישע'י את מעטפתו וילך אחרי השדכן אל הגביר שידובר בו וכאשר חזה את העלם כי היא יפ"ת מאוד וגם נסה אותו בעשר נסיונות ומצאו חריף ובקי ויאמר נכון הדבר לפני והגביר לא שת לב לחזות את הכלה בחשבו אצל גביר נכבד ומיוחס כזה בלי ספק יוצאי חלציו המה בדומה לו. ויתקשר עמו בקישורי חיתון כחק והיה לה"ר ישע'יה סך שלשה מאות אדומים אשר אסף וקבץ. ויתן מאה לשדכנות ושני מאות להחתן למתנה ונשאר ערום בלי שום פרוטה כמקודם וימהר לשוב לביתו. וישאלוהו אנשי עירו למה זה מהרת לבא ויאמר הנה נסעתי עבור בתי להשיאה והקרה ד' לפני

פאר מקדושים

שידוך יקר הגון ונכון והתקשרתי וכתבתי תנאים כאשר תראינה עיניכם ולמה זה אוסיף להיות נע ונד בעיירות נכריות ולהתבטל מתורה ועבודה וישאלוהו אנשי עירו אמנה התקשרת אך הלא התחייבת עצמך שני אלפים אדומים ומדוע לא נסעת הלאה לבקש הסך אשר התחייבת עבורה ומה גם לבד מתנות ומזונות אשר פצית ויאמר ד' הרועה אותי הזמין לי שלשה מאות אדומים למתנה ושדכנות ועל הנדן נתתי וועקסיל לקיום השידוך ומה לי לזעוק עוד אל המלך אמיץ בטחוני בד' כי יעזור לי וישב לתורתו ועבודתו וכמלפנים שחק לרש ולכפן ולא ביטל עצמו מעבודת הבורא. והנה העת מי יצרור בכנפיו עד מהרה חלפו ירחים שנים וישלח המחנות הגביר אבי החתן מתנה להכלה וכתב מכתבו להגביר ר' ישעי' סלוצקער ומכתבו כאשר בא להגביר הזה מלא פיהו שחוק ויאמר לאנשי ביתו ראו חסידים איך ילכו שולל כי עתה ידמה הזה בנפשו כי אנכי הייתי מתחתן עמו ויכתוב לי מכתבים ומחותן יקראני ומה זה אענהו אולם הלא שלח שלשה מאות אדומים ומה איכפת לי אם אשיב לו לשעתי מאה וחמשים למתנה עבור בנו החתן וילכד במזימותיו לחשוב כי מחותנו אנכי וישלח חזרה מאה וחמשים אדומים למתנה עבור החתן. ולא ארכו הימים וקול ימי הפורים בשמחה הגיעו ויובא תשורה נכבדה עבור הכלה גם כן להגביר הנזכר ויעשה כבראשונה המחצה השיב חזרה למנות פורים אל החתן. עוד מעט וזמן המוגבל להחתונה הגיע ויכתוב אבי החתן כי יערוך עצמו על החתונה אז הלך הגביר הנזכר שובב ולא ידע עצות בנפשו כי בכל ענין יכולתי עד כה להשיבו אולם עתה אם יבקש לעשות החתונה ואנכי ערער הנני וד' מנע ממני פרי בטני לכן התחיל לחקור ולדרוש בכל אנשי עירו אולי יש עוד אחד אשר שמו כשמו ומזה נצמח כל הטעות הזה הכי ישתגע הגביר הזה לשלוח מתנות ולפור סך רב כזה בחנם אך דבר הוא וידרוש ויבקש ולא מצא בין כל אנשי העיר זולתי את בן אחיו החסיד ר' ישעי' אשר הוא שמו כשמו אך שם הכינוי שלו כבר נשתקע כי לפני שמש ההצלחה לא זרח שמו בעולם המסחר ואך בין החסידים הלא לא נודע אך בשמו העברי ואף גם היה לו לפלא כי היתכן גביר גדול כזה יתחתן עם בן אחיו אשר הוא איש רש ולא ידע מאומה ומאתו יקח קצבה מידי שבוע בשבוע על פת לחם אין זאת וישב להביא דבריו בכור ובמצרף אולי הוא הוא ואך נתברך זה מעט בעושר למכביר ואף הוא השיב אמריו לו לעצמו וכי יוכל להיות מאין בא לו עזר ותשועה ואם אמת על פי נס הלא מהראוי לו להודיע אותי היסתיר מאתי

דבר

שידוך יקר הגון ונכון והתקשרתי וכתבתי תנאים כאשר תראינה עיניכם ולמה זה אוסיף להיות נע ונד בעיירות נכריות ולהתבטל מתורה ועבודה וישאלוהו אנשי עירו אמנה התקשרת אך הלא התחייבת עצמך שני אלפים אדומים ומדוע לא נסעת הלאה לבקש הסך אשר התחייבת עבורה ומה גם לבד מתנות ומזונות אשר פצית ויאמר ד' הרועה אותי הזמין לי שלשה מאות אדומים למתנה ושדכנות ועל הנדן נתתי וועקסיל לקיום השידוך ומה לי לזעוק עוד אל המלך אמיץ בטחוני בד' כי יעזור לי וישב לתורתו ועבודתו וכמלפנים שחק לרש ולכפן ולא ביטל עצמו מעבודת הבורא. והנה העת מי יצרור בכנפיו עד מהרה חלפו ירחים שנים וישלח המחנות הגביר אבי החתן מתנה להכלה וכתב מכתבו להגביר ר' ישעי' סלוצקער ומכתבו כאשר בא להגביר הזה מלא פיהו שחוק ויאמר לאנשי ביתו ראו חסידים איך ילכו שולל כי עתה ידמה הזה בנפשו כי אנכי הייתי מתחתן עמו ויכתוב לי מכתבים ומחותן יקראני ומה זה אענהו אולם הלא שלח שלשה מאות אדומים ומה איכפת לי אם אשיב לו לשעתי מאה וחמשים למתנה עבור בנו החתן וילכד במזימותיו לחשוב כי מחותנו אנכי וישלח חזרה מאה וחמשים אדומים למתנה עבור החתן. ולא ארכו הימים וקול ימי הפורים בשמחה הגיעו ויובא תשורה נכבדה עבור הכלה גם כן להגביר הנזכר ויעשה כבראשונה המחצה השיב חזרה למנות פורים אל החתן. עוד מעט וזמן המוגבל להחתונה הגיע ויכתוב אבי החתן כי יערוך עצמו על החתונה אז הלך הגביר הנזכר שובב ולא ידע עצות בנפשו כי בכל ענין יכולתי עד כה להשיבו אולם עתה אם יבקש לעשות החתונה ואנכי ערער הנני וד' מנע ממני פרי בטני לכן התחיל לחקור ולדרוש בכל אנשי עירו אולי יש עוד אחד אשר שמו כשמו ומזה נצמח כל הטעות הזה הכי ישתגע הגביר הזה לשלוח מתנות ולפור סך רב כזה בחנם אך דבר הוא וידרוש ויבקש ולא מצא בין כל אנשי העיר זולתי את בן אחיו החסיד ר' ישעי' אשר הוא שמו כשמו אך שם הכינוי שלו כבר נשתקע כי לפני שמש ההצלחה לא זרח שמו בעולם המסחר ואך בין החסידים הלא לא נודע אך בשמו העברי ואף גם היה לו לפלא כי היתכן גביר גדול כזה יתחתן עם בן אחיו אשר הוא איש רש ולא ידע מאומה ומאתו יקח קצבה מידי שבוע בשבוע על פת לחם אין זאת וישב להביא דבריו בכור ובמצרף אולי הוא הוא ואך נתברך זה מעט בעושר למכביר ואף הוא השיב אמריו לו לעצמו וכי יוכל להיות מאין בא לו עזר ותשועה ואם אמת על פי נס הלא מהראוי לו להודיע אותי היסתיר מאתי

דבר

אולי יש עוד אחד אשר שמו כשמו ומזה נצמח כל הטעות הזה הכי ישתגע הגביר הזה לשלוח מתנות ולפור סך רב כזה בחנם אך דבר הוא וידרוש ויבקש ולא מצא בין כל אנשי העיר זולתי את בן אחיו החסיד ר' ישעי' אשר הוא שמו כשמו אך שם הכינוי שלו כבר נשתקע כי לפני שמש ההצלחה לא זרח שמו בעולם המסחר ואך בין החסידים הלא לא נודע אך בשמו העברי ואף גם היה לו לפלא כי היתכן גביר גדול כזה יתחתן עם בן אחיו אשר הוא איש רש ולא ידע מאומה ומאתו יקח קצבה מידי שבוע בשבוע על פת לחם אין זאת וישב להביא דבריו בכור ובמצרף אולי הוא הוא ואך נתברך זה מעט בעושר למכביר ואף הוא השיב אמריו לו לעצמו וכי יוכל להיות מאין בא לו עזר ותשועה ואם אמת על פי נס הלא מהראוי לו להודיע אותי היסתיר מאתי

פאר מקדושים

כו 51

דבר כזה או האם ברוב עשרו לא יחדל מלקחת מאתי קצבה מדי שבוע בשבוע:

סוף דבר מרבית הדרישה ורוב השמועות הטביעו את לבבו במבוכה נשגבה ונראה ויכתוב אל המחנות מכתב כפעם בפעם וישיבהו ע"ד החתונה יוכל כבודו לבא הנה עם בנו החתן יחיה ונעשה החתונה למזל והגיע לו שנית מכתב מהגביר המחנות הנה כבודו כתב לעשות החתונה ועוד לא סילקנו התחייבות כל אחד מצדו לכן ביום פלוני אבא עם כל אנשי ביתי למחנות ואתי עמי צרור הכסף לסלק עד פרוטה אחרונה וכמו כן כבודו גם מצדו כן יעשה ונשמחה ונגילה. ובתוך כך שלח הגביר ר' ישעיה לב"א החסיד כי יבא אליו וישאלהו על כל אודותיו ויאמר אני אני הוא אנכי התקשרתי עם הגביר הלזה ע"פ סיבה מאת המסבב כל הסבות וראה כתבי התנאים אשר הבאתי מדרכי ותקוותי חזקה כי יעזרני ה' לעשות החתונה בעליצות לב וכבודו יוכל לכתוב כעת כי יבא מחותני נ"י העירה ויהי הכל על נכון בעזרה. ויאמר לו דודו הגביר הנה קדמתי לכתוב כדברים אלה במועצות ודעת אך פליאה דעת מאתי איככה הרהבת עוז בנפשך להתחייב סך רב כזה אם ידעת בנפשך כי אין בידך לפורטה אף פ"א וישיבהו אמונתי בד' וד' הוא יעזרנו ברחמיו וישעו יתן לי כי יערה עלי רוח ממרום וישועתו כהרף עין. המה מדברים והנה נשמע למרחוק כי המחנות הגביר קרוב לבא העירה ויפטור החסיד מאתו לשלום וילך אל ביתו לערוך עצתו עליו והמחותן בא אל נכון העירה ויסור אל בית הגביר ר' ישעי' ויקבלהו מאוד בסבר פנים יפות והשתעשע עמו כי יקר בעיני כל אחד כבוד חברו גביר בדומה לו ודברו בתוך הסעודה מעסק הנשואין ויחל הגביר ר' ישעי' לגלות לו לאט לאט סיבת הדבר וגופא דעובדא וישתו וייטיבו את המחנות הגביר כי אחרי אכלו ואחרי שתה ילך אל החסיד ר' ישעי' מחותנו באמת ויחזה לנתק קושרות החיתון וישליך ממנו עבותימו. אולם רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום החסיד ר' ישעי' כבואו אל ביתו אמר לזוגתו דעי נא אפוא עם החתן לכן הנה תרנגולת אחת אשר מוכנת לי לשבת כי היה דרכו בקודש מחד בשבתא לקנות תרנגולת אותה עד לשבת ותרגולת הלזו תשלח אל השוחט ותעשה ממנה סעודה הגונה ואך לחם ויין אצוה על חסידי אנשי בריתי כי יביאו לי אך נפילה גורלות בינינו איזה אחת מבנותינו נתנה לו לאשה כי גם כולנה כבר הגיעו לפרקן: ותאמר לו אשתו נחנו לא נעבור חוק ואם החתן עודו צעיר לימים יקח את

דבר כזה או האם ברוב עשרו לא יחדל מלקחת מאתי קצבה מדי שבוע בשבוע:

סוף דבר מרבית הדרישה ורוב השמועות הטביעו את לבבו במבוכה נשגבה ונראה ויכתוב אל המחנות מכתב כפעם בפעם וישיבהו ע"ד החתונה יוכל כבודו לבא הנה עם בנו החתן יחיה ונעשה החתונה למזל והגיע לו שנית מכתב מהגביר המחנות הנה כבודו כתב לעשות החתונה ועוד לא סילקנו התחייבות כל אחד מצדו לכן ביום פלוני אבא עם כל אנשי ביתי למתנתו ואתי עמי צרור הכסף לסלק עד פרוטה אחרונה וכמו כן כבודו גם מצדו כן יעשה ונשמחה ונגילה. ובתוך כך שלח הגביר ר' ישעיה לב"א החסיד כי יבא אליו וישאלהו על כל אודותיו ויאמר אני אני הוא אנכי התקשרתי עם הגביר הלזה ע"פ סיבה מאת המסבב כל הסבות וראה כתבי התנאים אשר הבאתי מדרכי ותקוותי חזקה כי יעזרני ה' לעשות החתונה בעליצות לב וכבודו יוכל לכתוב כעת כי יבא מחותני נ"י העירה ויהי הכל על נכון בעזרה. ויאמר לו דודו הגביר הנה קדמתי לכתוב כדברים אלה במועצות ודעת אך פליאה דעת מאתי איככה הרהבת עוז בנפשך להתחייב סך רב כזה אם ידעת בנפשך כי אין בידך לפורטה אף פ"א וישיבהו אמונתי בד' וד' הוא יעזרנו ברחמיו וישעו יתן לי כי יערה עלי רוח ממרום וישועתו כהרף עין. המה מדברים והנה נשמע למרחוק כי המחנות הגביר קרוב לבא העירה ויפטור החסיד מאתו לשלום וילך אל ביתו לערוך עצתו עליו והמחותן בא אל נכון העירה ויסור אל בית הגביר ר' ישעי' ויקבלהו מאוד בסבר פנים יפות והשתעשע עמו כי יקר בעיני כל אחד כבוד חברו גביר בדומה לו ודברו בתוך הסעודה מעסק הנשואין ויחל הגביר ר' ישעי' לגלות לו לאט לאט סיבת הדבר וגופא דעובדא וישתו וייטיבו את

לבם וחשב המחנות הגביר כי אחרי אכלו ואחרי שתה ילך אל החסיד ר' ישעי' מחותנו באמת ויחזה לנתק קושרות החיתון וישליך ממנו עבותימו, אולם רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום החסיד ר' ישעי' כבואו אל ביתו אמר לזוגתו דעי נא אפוא עם החתן שלנו בא העירה עם החתן לכן הנה תרנגולת אחת אשר מוכנת לי לשבת כי היה דרכו בקודש מחד בשבתא לקנות תרנגולת ולפטם אותה עד לשבת ותרגולת הלזו תשלח אל השוחט ותעשה ממנה סעודה הגונה ואך לחם ויין אצוה על חסידי אנשי בריתי כי יביאו לי אך נפילה גורלות בינינו איזה אחת מבנותינו נתנה לו לאשה כי גם כולנה כבר הגיעו לפרקן: ותאמר לו אשתו נחנו לא נעבור חוק ואם החתן עודו צעיר לימים יקח

52

הנה באה בתם עם זהב עד אין מספר ונתנה לאביה והנה עד מהרה שלח לקנות מכל ברבורים אבוסים ומכל פרי נחמד העולים על שלחן הסגנים ורוזני ארץ ויין ושכר הכל לכבוד המחותר ויתן למשכון סך מסוים לשאול לו תכשיטין ועדיי זהב עם טבעות ואבנים יקרים להכתיר את הכלה וגם בעצמה היתה יפת תואר ומה גם כבוא אבנים יקרים והעניקה ענק על צווארה ממש נשאה חן בעיני כל רואים להפליא ושלח עד מהרה אל בית דודו הגביר כי יבא המחותר שלו אל המשתה אשר הכין לו וילך גם דודו עמו ויבואו הביתה ולא הכירו כי דר בזה איש עני דל ואביון כי ה' כל ביתו מופז מכל כלי כסף וזהב וישתוממו גם שניהם בפני להבים פניהם ויאכלו וישתו ותהי לשמחת אלקים. והנה אחרי אכלם ואחרי

שם פנה דודו והלך לו והמחותן נשאר שמה ודברו בענייני הנשואין ויאמר לו החסיד ר' ישעיה הלא מחותני בא הנה לעשות החתונה ותודות לך גם מצדי לא יבצר ויאמר לו מחותנו לכן נסלק שנינו ויאמר החסיד טוב גם אנכי אסלק ואם ייטב בעיני מחותני להוסיף אלף אדומים מוכן גם אנכי להוסיף על ההתחייבות ונבהל המחותן לא ידע מה זאת וילך לשאול בעצה עם דודו הגביר ר' ישעיה וישיבהו האתה עוד לא ידעת כי חסידים כל יכלו אנכי ידעתי כי איש עני ואביון הוא כאשר האמת לא אכחד תחת לשוני וחרפה לא אשא על קרובי אולם בטח החסידים הביאו את כל זאת בהלואה לשעתא למען יתהדר לעין רואים ויאמר

המחותן א"כ מה לי לעשות ויאמר לו הגביר ר' ישעי' תבקש מאתו כי יסלק לך הכל במזומן ולא בשטרי חוב כי חסידים יוכלו גם את זאת לתת שטרי חובות עבורו והתעייף אחריהם רגע אחרי החתונה איה איפוא הם ויאמר הלא גם בזה בחר מחותני החסיד ר' ישעיה לסלק תיכף וישיבהו א"כ גם את זה יעשו החסידים ללות עבורו ולסלק לשעתא לכן תצוה עליו כי ישלים הנדן בעירך ובארצך ויאמר הלא יבקש מאתי לתת נוספות על הנדן וכמו כן גם הוא ישית נוספות ויאמר אם יסלק לך בעירך אין לך מאומה לחשוב אך פן ואולי יאבו החסידים לתת בערבון על זמן מועט למענו להיות מושלש בעיר נכרי' כי יאמינו בו עוד ביותר לכן תבקש מאתו כי יניח ההשלשה עד עבור שלשה שנים מעת החתונה. וישב לבית מחותנו החסיד ויאמר לו ככל אשר אלפחו הגביר לדעת ולדבר ויאמר את כל אשר תחפוץ עשה עמי ונעשה החתונה למזל כי בטח מאת ד' היתה זאת לנו ומי זה אמר ותהי ד' לא צוה לכן אחרי אשר הקשרתי עמך אתה חביב וחשוב בעיני והנני נותן ככל אשר תאמר אלי את הכסף תשלש בעירך אם תאבה אתנהו לידך ולא לירי שלישי כי בטח לבי אשר גם אתה אך לטובת הילדים תדרוש ויהיו עמך אף חמשה שנים ואחר כן תמסרהו להזוג והודות לה' שלא חסר לי מאומה ועם גביר אדיר ומיוחס ולמדן וחסיד השתדך והכלה הלא תיטב בעיני ועשו החתונה למזל ברוב צהלה ושמחה. והצדיק הקדוש מאפטא זי"ע היה עוד בימי חרפו טרם נתפרסם צדקתו בעולם וישב לרב אב"ד בקהלה קטנה קאליביסאו והשלישו הנדן תחת ידו. ולאזני גלה החסיד ר' ישעי' את כל הנס הנחזה בחוש. ואשר ע"כ לא אבה לנתק ההתקשרות הזה בחשבו כי מד' הוא: והצדיק הקדוש מאפטא בשבת על כס התנשאותו באפטא סיפר המעשה הלזו כל שנה ושנה. ורבים יאמרו כי אחרי סיפור אמר קדיש יתגדל ויתקדש שמיא רבא וכו'. ועתה קורא יקר לכו חזו מי זה האיש ירא ד'. יורנו בדרך יבחר והכל בא לו בכח בטחונו ואמונתו באדון המושיע ובוטח בד' אשריו:

המחותן א"כ מה לי לעשות ויאמר לו הגביר ר' ישע'י
תבקש מאתו כי יסלק לך הכל במזומן ולא בשטרי חוב
כי חסידים יוכלו גם את זאת לתת שטרי חובות עבורו
והתע'י אחריהם רגע אחרי החתונה איה איפוא הם
ויאמר הלא גם בזה בחר מחותני החסיד ר' ישע'יה
לסלק תיכף וישיבהו א"כ גם את זה יעשו החסידים
ללות עבורו ולסלק לשעתא לכן תצוה עליו כי ישלים
הנדן בעירך ובארצך ויאמר הלא יבקש מאתי לתת
נוספות על הנדן וכמו כן גם הוא ישית נוספות ויאמר
אם יסלק לך בעירך אין לך מאומה לחשוב אך פן ואולי
יאבו החסידים לתת בערבון על זמן מועט למענו להיות
מוש'ש בעיר נכרי' כי יאמינו בו עוד ביותר לכן תבקש
מאתו כי יניח ההשלשה עד עבור שלשה שנים מעת
החתונה. וישב לבית מחותנו החסיד ויאמר לו ככל אשר
אלפהו הגביר לדעת ולדבר ויאמר את כל אשר תחפוץ
עשה עמי ונעשה החתונה למזל כי בטח מאת ד' היתה
זאת לנו ומי זה אמר ותהי ד' לא צוה לכן אחרי אשר
הקשרתי עמך אתה חביב וחשוב בעיני והנני נותן ככל
אשר תאמר אלי את הכסף תשל'ש בעירך אם תאבה
אתנהו לידך ולא לידי של'ש כי בטח לבי אשר גם אתה
אך לטובת הילדים תדרוש ויהיו עמך אף חמשה שנים
ואחר כן תמסרהו להזוג והודות לה' שלא חסר לי
מאומה ועם גביר אדיר ומיוחס ולמדן וחסיד השתדך
והכלה הלא תיטב בעיניו ועשו החתונה למזל ברוב

צהלה ושמחה. והצדיק הקדוש מאפטא זי"ע היה עוד בימי חרפו טרם נתפרסם צדקתו בעולם וישב לרב אב"ד בקהלה קטנה קאליביסאו והשלישו הנדן תחת ידו. ולאזניו גלה החסיד ר' ישעיה את כל הנם הנחזה בחוש. ואשר ע"כ לא אבה לנתק ההתקשרות הזה בחשבו כי מד' הוא: והצדיק הקדוש מאפטא בשבת על כס התנשאותו באפטא סיפר המעשה הלזו כל שנה ושנה. ורבים יאמרו כי אחרי סיפור אמר קדיש יתגדל ויתקדש שמיא רבא וכו'. ועתה קורא יקר לכו חזו מי זה האיש ירא ד'. יורנו בדרך יבחר והכל בא לו בכח בטחונו ואמונתו באדון המושיע ובוטח בד' אשריו: